ఐ.టి. రంగం - పొంచివున్న పెను సంక్షోభం

గత ఆర్థిక సంవత్సరంలో 88 బిలియన్ డాలర్ల విదేశీమారక ద్రవ్యమార్జించిన 159 బిలియన్ డాలర్ల భారత ఐ.టి. రంగం ప్రస్తుతం సంక్షోభాన్నెదుర్కొంటోంది. ప్రధాన ఐ.టి. కంపెనీలన్నీ క్రిందిస్థాయి ఉద్యోగులను పెద్దఎత్తున తొలగిస్తున్నట్లు ప్రకటించాయి. ఇది వారిలో అలజడికి కారణమై మొదటిసారిగా వారు భారత కార్మికచట్టాల ప్రకారం యూనియన్లనేర్పాటు చేసుకున్నారు. ఐ.టి. పరిశ్రమగా పిలవబడుతున్న ఈ రంగంలో ఇలాంటి సంక్షోభాలే 2001లోను, 2008లోను వచ్చాయి. సంక్షోభమేర్పడిన ప్రతిసారీ ఉద్యోగుల తొలగింపు, అధిక పనిభారం, పనిగంటల పెంపు, జీతాల తగ్గింపులు చోటుచేసుకున్నాయి. రిజర్వ్‌బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా ప్రకారం ఐ.టి. రంగంలో ఎగుమతుల వృద్ధి 2012-13 సంవత్సరంలో 20 శాతంగా ఉన్నది. 2014-15 సంవత్సరంలో 14.9 శాతానికి పడిపోయింది. అంటే ఈ రంగం సంక్షోభంలో ఉన్నదని స్పష్టమౌతోంది.

ఈ రంగానికి సంబంధించిన అధిపతులకు ఈ సంక్షోభాన్ని అధిగమించటమెలాగో తెలియటంలేదు. ఐ.టి.కి మారుపేరుగా చెప్పుకునే నారాయణమూర్తి, కంపెనీలో ఉన్నతస్థానాలవాళ్ళు తమ జీతాలను తగ్గించుకుని త్యాగం చేయాల్సి ఉంటుందంటున్నాడంటే అదంతా సంక్షోభపు ప్రభావమే. అది క్రింది స్థాయిలో కొన్ని ఉద్యోగాలను నిలబెట్టి ఉంచగలుగుతుంది గానీ, ఐ.టి.రంగంలో నెలకొని ఉన్న సంక్షోభాన్నుండి గట్టెక్కించలేదు.

ఎంపిక చేసిన కొన్ని దేశాలకు తమ సర్వీసులను ఎగుమతి చేయటంమీద ఐ.టి.రంగం ప్రధానంగా ఆధారపడి ఉంది. 2001లో మూడింట రెండువంతుల ఎగుమతులు అమెరికాకు వెళ్ళగా, నాల్గింట ఒక వంతు యూరప్‌కు వెళ్ళాయి. 15 సంవత్సరాల తర్వాత కూడా ఈ ఎగుమతుల నిష్పత్తి దాదాపు అలాగే ఉంది. 62 శాతం అమెరికాకు, యూరప్‌కు 24 శాతం. కనుక సామ్రాజ్యవాద దేశాల ఆర్థికవ్యవస్థలలోని ఒడిదుడుకులు భారత ఐ.టి.రంగంపై ప్రభావం చూపి ఆయా దేశాల కాంట్రాక్టుల విలువను తగ్గించుకునేలా చేస్తున్నాయి. ఇంగ్లీషు మాట్లాడగలిగినవారు, నైపుణ్యాలుగలవారు ఇండియాలో తక్కువ జీతాలకే దొరుకుతారు కనుక ఐ.టి.రంగానికి ఇతరదేశాల ఆర్డర్లు వస్తున్నాయి. సమాచార సాంకేతికతకు సంబంధించిన సర్వీసులకు, సాఫ్ట్‌వేర్ కోడింగుకు పరిమితమైనదిగా భారత ఐటిరంగపు వృద్ధి ఉన్నది. ఉద్యోగుల ద్వారా లాభార్జన లేనినాడు అది అనివార్యంగా ఉద్యోగుల తొలగింపుకు, ఉద్యోగావకాశాలు తక్కువగావటానికి దారితీస్తుంది. భారతదేశపు ఐటిరంగపు వృద్ధి సమతూకంగా లేదు. హార్డ్‌వేర్‌కు సంబంధించి దాని పాత్ర ఘోరంగా వుండగా, ఇన్‌ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీలో దాని ఆనవాళ్ళు అసలు కన్పించవు. అత్యున్నత సాంకేతికత కోసం అది విదేశాలకు సంబంధించిన ప్రముఖ ఐ.టి. కంపెనీలపై ఆధారపడాల్సిన పరిస్థితి వుంది.

ఒకవైపు అన్ని ప్రభుత్వశాఖలు, ప్రభుత్వరంగ సంస్థలు కంప్యూటర్లను వాడుతున్నాయి. వ్యక్తులు కంప్యూటర్లను వాడటం పెరుగుతోంది. మరోవైపు కంప్యూటర్ విడిభాగాల రంగం దేశీయంగా స్థబ్దతకు గురైంది. ఫలితంగా డాటా ప్రాసెసింగ్ యంత్రాలు, ఆఫీసులకు అవసరమైన సామాగ్రి యొక్క ధరలు 2000లో 1413 మిలియన్ల డాలర్లు వుండగా, అది 2008లో 4481 మిలియన్ల డాలర్లకూ, 2015లో 8293 మిలియన్ల డాలర్లకు పెరిగాయి. హార్డ్‌వేర్‌కి సంబంధించిన ముఖ్యమైన టెక్నాలజీ ఇండియాలో లేదు గనుక, ఇది భవిష్యత్తులో మరింత పెరగక తప్పదు. ప్రభుత్వం కంప్యూటర్లను దిగుమతి చేసుకొని, ప్రభుత్వరంగ సంస్థలలో వాటిని వాడటం, ప్రజలకు వాటిలో శిక్షణ ఇవ్వటం, ఇంజనీరింగ్ కోర్సులలో మార్పులుచేసి ఐ.టి.ని చేర్చడంవల్ల భారతదేశంలో ఐ.టి.రంగం బతికి బట్టకట్టగలుగుతోంది. అది ఉన్నతదశకు చేరిన సమయంలో ఐ.టి. కంపెనీలు ఇతర దేశాల ఎగుమతుల కాంట్రాక్టులను చేజిక్కించు కొన్నాయిగానీ, సాంకేతికతను స్వయంగా అభివృద్ధి చేసుకునే విషయం పట్టించుకోలేదు. ప్రభుత్వం ఉన్నత సాంకేతికతకు సంబంధించిన పరిశోధనకు, మానవ వనరుల అభివృద్ధికి నిధులు సమకూర్చమని ఐ.టి. కంపెనీలను ఒత్తిడి పెట్టకపోగా, వాటికి టాక్స్ మినహాయింపు (పన్ను 7 శాతం)లను, భూమి, రవాణాలకు సబ్సిడీలను ఇచ్చి వాటిని బుజ్జగిస్తోంది. కనుక ఇతర దేశాలపై ఆధారపడేవిధంగానే భారతదేశపు ఐ.టి.రంగం కొనసాగుతున్నది. భారతదేశంలో అత్యుత్తమ సాంకేతిక నిపుణులు లేరని చెప్పలేం. ప్రపంచంలో ప్రముఖమైన ఐ.టి. కంపెనీలు - ఐబిఎమ్, మైక్రోసాఫ్ట్, సిస్కో వగైరాలు భారతదేశంలో పరిశోధనా అవకాశాలు కల్పించి, భారతీయులను ఉద్యోగాలలో నియమించి, వచ్చిన ఫలితాలకు అమెరికాలో పేటెంటు హక్కులు తీసుకుంటున్నాయి. భారత ఐ.టి.కంపెనీలు పెరుగుతున్న ఆదాయంతోను, భారత ప్రభుత్వం మరింత విదేశీమారక ద్రవ్యార్జనలోనూ మునిగిపోయి, భవిష్యత్తు గురించి ఏమాత్రం పట్టించుకోవడంలేదు.

2008 ఆర్థిక సంక్షోభం నుంచి బయటపడటం మందకొడిగా వుంది. ఈ సంక్షోభ భారాన్ని శ్రామిక వర్గంపైనా, వెనుకబడిన దేశాలపైనా వేసిన సామ్రాజ్యవాద దేశాలు, తమను తాము రక్షించుకోవటానికి జాతీయవాద నినాదాలు చేస్తున్నాయి (గ్లోబలైజేషన్ ద్వారా విదేశీ పెట్టుబడి, విదేశీ వస్తువులు రానిచ్చే విధానానికి విరుద్ధంగా) సుదూర భవిష్యత్తులో కూడా దీనికి ఏ పరిష్కారం కనపడటంలేదు. పశ్చిమ దేశాలకు చెందిన ఐ.టి. దిగ్గజాలు కూడా ఇదేవిధంగా ఐ.టి.రంగపు సంక్షోభ భారాన్ని ఇండియాపైనా, ఇతరదేశాలపైనా వేయాలని ప్రయత్నిస్తున్నాయి. అదే సమయంలో యాంత్రీకరణ, కృత్రిమ మేధస్సు లాంటి సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని అభివృద్ధి చేయటం ద్వారా కార్మికులను తగ్గించడం జరిగినా అది మానవశక్తికి ప్రత్యామ్నాయం కాదు. ఏ సాంకేతిక విజ్ఞానమైనా

మానవుల ప్రతిభ స్థానాన్ని ఆక్రమించలేదు. ఈనాటి మన ఐ.టి.రంగపు సంక్షోభానికి సామ్రాజ్యవాద దేశాలు ఎదుర్కొంటున్న ఆర్థిక సంక్షోభాలు కొంత కారణంకాగా, మిగిలినదంతా స్వయంకృతాపరాధమే.

దీనికితోడు సామాజికభారాలు క్రుంగదీస్తున్నాయి. అమెరికాలో ఐ.టి. ఉద్యోగానికి అర్రులు చాచే యువత కలలను నిరుద్యోగ భూతం భగ్నం చేస్తోంది. పుట్టగొడుగుల్లాగా పుట్టుకొచ్చిన ప్రైవేట్ ఇంజనీరింగ్ కళాశాలలు ఐ.టి. నైపుణ్యం గల ఇంజనీర్లను సృష్టిస్తున్నాయి. కానీ వారికి ఐ.టి.రంగం ఉద్యోగాలు కల్పించే స్థితిలో లేదు. పైపెచ్చు ఇంజనీరింగ్ విద్యలో ప్రమాణాలు నానాటికీ దిగజారుతున్నాయి. యూనివర్సిటీ ఇంజనీరింగ్ కళాశాలకూ, మరెన్నో ప్రైవేటు ఇంజనీరింగ్ కళాశాలలకూ ప్రిన్సిపల్‌గా పనిచేసిన ఒక అధ్యాపకుడు, ఉద్యోగ విరమణ అనంతరం "ఇంజనీరింగ్ వృత్తి విద్య యొక్క ఉత్థానపతనాలను నేను కళ్ళారా చూశాను" అన్నారు. ఈ కళాశాలలు ఇంజనీరింగ్‌కు చెందిన మౌలిక విషయాలను నేర్పడంకాక, ఐ.టి. కంపెనీలు సమకూర్చే ప్రయోగశాలలను ఉపయోగించుకుని, ఆ కంపెనీలకు అవసరమైన విషయాలను మాత్రమే నేర్పుతున్నాయి.

ఐనా, ఐటి కంపెనీలు ఈ ఇంజనీర్లకు తమ కంపెనీలలో ఉద్యోగాలు ఇవ్వకుండా, నేరాన్ని విద్యార్థులపై నెడుతూ వారిలో తమకు కావలసిన నైపుణ్యాలు లేవంటున్నాయి. మరోప్రక్క ఇంజనీరింగ్ విద్యకు అతిగా ప్రాధాన్యత ఇవ్వడంవల్ల విద్యార్థులలోనూ, టీచర్లలోనూ ప్రాథమికమైన విజ్ఞానశాస్త్రాలలో, ప్రత్యేకంగా సామాజికశాస్త్రాలలో నైపుణ్యాలు తగ్గిపోతున్నాయి. ఇది మన శాస్త్ర సాంకేతిక అభివృద్ధికి ఆటంకంగా పరిణమించి, దానిని అందుబాటులో లేకుండా చేస్తున్నది.

ఈ సంక్షోభ భారమంతా అంతిమంగా భారత శ్రామికశక్తులపైనే పడుతుందన్నది నిర్వివాదాంశం. వారు అతితక్కువ వేతనాలకే, అధిక పనిగంటలతో అధిక పనిభారాన్ని మోయవలసి ఉంటుంది. అంతేకాక భారత యువత నైపుణ్యాలు పెంచుకోవటానికి బదులుగా నిరుద్యోగంలో కూరుకుపోవలసి వస్తుంది.

oooooo